
ODMIERZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 sg m *praet* -ś się odmierzył.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Wymierzyć to, czym się dysponuje do rozdania; przen [komu]: Nie dokończyć świecie będę wierzył/
Boś nie drugim nieprawnie odmierzył/ Dziwną twoję znam w ludziach ćwiczyzną Widząc w młodych
Itateczną siwiznę/ Starym zafię dopuśczałz płochości/ [...] Szczęściem swoim nierówno szafuiesz
BielKom D5v.*

Formacje współrdzenne cf MIERZYĆ.

MP